

[Svend Erik Sørensen.]

peget på og naturligvis også stemt for, men vi må understrege, at disse kun kan være af midlertidig karakter. Det er en langsigtet, aktiv, erhvervsvenlig økonomisk politik, der er brug for, en politik, der også gør den enkelte arbejdstager medinteresseret og medansvarlig, en politik, der kan afstive mindre, men sunde virksomheder, som er ved at gå ned, som er kommet i vanskeligheder, og tilskynde dem, der stadig har mod på livet, som har evner og gode ideer i behold, til at gå i gang med at oprette nye virksomheder.

Jeg noterede med tilfredshed, at statsministeren erklærede sig villig til at lade andre tanker end regeringens og regeringspartiets indgå i beskæftigelsesplanerne. Det må ved fælles hjælp kunne lade sig gøre at rette skuden op, om ikke i løbet af 1 år så i hvert fald i løbet af 2 eller 3.

Jørgen Jensen (DKP):

Som det blev fremhævet af SF's ordfører, fejrer vi grundloven i morgen, og det er rigtigt, at den ikke sikrer de mange arbejdsløse retten til arbejde. Vi har de gange, man tidligere har ændret i grundloven, krævet, at det skulle indføres helt klart, at det var en ret, som borgerne havde, at man skulle sikres arbejde i samfundet. Det er ikke sikret.

Jeg vil godt sige til de mange bemærkninger, der har været omkring indgrebet i forhold til beskæftigelsen, at det næsten er at føje spot til skade, når den grundlov, der sikrer ret til økonomiske manipulationer, som er en af årsagerne til arbejdsløsheden, når denne grundlov ikke sikrer arbejderne ret til arbejde og heller ikke sikrer dem retten til at være bestemmende om egne løn- og arbejdsvilkår. Jeg mener, al talen om, at indgrebet var rigtigt af hensyn til ledigheden, bør forstumme. Den nærer for det første den fejlagtige opfattelse, at det er løn og bedre arbejdsforhold, som er årsagen til den ledighed, vi har, og den støtter også dem, som benytter arbejdsløsheden til angreb på erhvervede rettigheder, således som det også er kommet frem, hvor man endog angriber den mangelfulde dækning, vi har fået i dagpengeordningen, angriber den og siger, den måske er årsag til den arbejdsløshed, vi har. Det er jo selvmodsige, når man på den ene side giver oliepriser og internationale

konjunkturudsving skylden for ledigheden og samtidig påstår, at dagpengeordningen skulle være medvirkende til at opretholde den ledighed, vi har.

Vi er i juni måned, den beskæftigelsesmæssigt mest aktive periode af året, men alligevel må vi notere, at vi har mellem 100.000 og 150.000 arbejdsløse. Krisen, som har ramt også vort land med de mange arbejdsløse, er følgen af et økonomisk system, der har overlevet sig selv, et system, hvor snævre profitinteresser forhindrer en planlægning, en styring, en produktionstilrettelægning efter behov. Krisens virkninger i vort land er forstærket ved en fejlagtig politik, og bindingen til EF og den kapitalistiske verden har begrænset vor handlefrihed og vanskeliggjort selvstændige initiativer.

Men det skal også siges klart, selv om dette er de grundlæggende årsager, at folketingets flertal har heller ikke haft vilje til at gribe ind i den nuværende situation, har ikke haft viljen til at forbedre beskæftigelsessituationen. De foranstaltninger, der er gennemført, er for svage og vil, hvis de står alene, være virklingsløse og som sådan hverken hjælpe på beskæftigelsen eller forbedre landets økonomiske situation.

En forudsætning for fuld beskæftigelse er en grundlæggende ændring af samfundet. Det er nødvendigt at sikre, at det ikke er profitinteresser, men behov for samfundsgavnligt, meningsfyldt arbejde, der går forud.

Men der kunne gøres mere også i den nuværende situation. Der kunne sættes arbejder i gang både i den offentlige sektor og i det private område, hvis man støttede og udvidede købekraften i den brede befolkning. Vi må gøre op med dem, der af privategoistiske interesser nedvurderer den fælles aktivitet og lægger al offentlig administration og arbejde for had. Netop i den nuværende situation må vi sætte ind med udvidelse af den offentlige sektor, ikke for at øge bureaukratiet eller for at sætte unødvendigt kontrolarbejde i gang, men for at sætte samfundsnyttigt og skabende arbejde i gang.

Valget burde være let her: skal vi bruge millioner til understøttelse, eller skal vi bruge dem til at sætte arbejde i gang? Det er rigtigt, at vi kan diskutere, hvorledes vi effektiviserer og eventuelt i administratio-